

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 907/2006**z dnia 20 czerwca 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie detergentów w celu dostosowania jego załączników III i VII****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

w części D załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 648/2004.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 648/2004 w sprawie detergentów zapewnia swobodny obrót detergentami na rynku wewnętrznym przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi, poprzez ustanowienie przepisów dotyczących całkowitej biodegradacji środków powierzchniowo czynnych stosowanych w detergentach oraz przepisów dotyczących oznakowania składników detergentów.
- (2) Niektóre z metod określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 648/2004, np. referencyjna metoda ISO 14593, nadają się również do badania substancji, które są słabo rozpuszczalne w wodzie, jeżeli zapewnione jest właściwe rozpraszanie substancji. Więcej wskazuje na temat badania substancji, które słabo rozpuszczają się w wodzie, zawarto w normie ISO 10634. Jednakże należy wprowadzić dodatkową metodę badania, która znajduje zastosowanie w przypadku środków powierzchniowo czynnych, które słabo rozpuszczają się w wodzie. Proponowana dodatkowa metoda badania to norma ISO 10708:1997 „Jakość wody. Oznaczanie całkowitej tlenowej biodegradacji związków organicznych w środowisku wodnym”. Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER) wydał opinię, zgodnie z którą norma ISO 10708 charakteryzuje się standardem równoważnym ze standardem metod już zawartych w załączniku III do wymienionego rozporządzenia i opowiedział się za jej stosowaniem.
- (3) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia, ogół społeczeństwa powinien uzyskać łatwiejszy dostęp do informacji dotyczących składu detergentu. Na opakowaniu detergentu powinien zatem być umieszczany adres strony internetowej, na której łatwo można zapoznać się z wykazem składników, o którym mowa
- (4) Istnieje wymóg wymieniania substancji zapachowych mogących powodować alergie, jeżeli zostały one dodane w czystej formie. Nie ma jednak wymogu ich podawania, jeżeli zostały one dodane jako część składowa złożonych składników, takich jak olejki aromatyczne lub kompozycje zapachowe. W celu zapewnienia większej przejrzystości dla konsumentów substancje zapachowe mogące powodować alergie powinny być wymieniane niezależnie od sposobu, w jaki zostały one dodane do detergentu.
- (5) Wykaz składników przeznaczony dla ogółu społeczeństwa określony w części D załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 648/2004 wymaga stosowania specjalistycznego nazewnictwa naukowego, co stanowi raczej utrudnienie niż pomoc dla ogółu społeczeństwa. Ponadto istnieją pewne niewielkie różnice pomiędzy informacjami dostępnymi dla ogółu społeczeństwa a informacjami dostępnymi dla personelu medycznego na mocy części C tego załącznika. Informacje dla ogółu społeczeństwa dotyczące składników powinny być bardziej zrozumiałe poprzez stosowanie nazewnictwa INCI, które już jest stosowane w odniesieniu do składników kosmetycznych, a części C i D powinny zostać ujednolicone.
- (6) Zawarta w rozporządzeniu definicja „detergentu” wyraźnie świadczy o tym, że zasady dotyczące oznakowania mają zastosowanie do wszystkich detergentów, niezależnie od tego, czy zawierają one środki powierzchniowo czynne, czy też nie. Część D załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 648/2004 ustanawia jednak inne zasady dla detergentów przemysłowych i instytucjonalnych, które zawierają środki powierzchniowo czynne, a inne dla tych, które takich środków nie zawierają. Różnica w wymaganiach dotyczących oznakowania niczemu nie służy i powinna zostać zlikwidowana.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki III i VII do rozporządzenia (WE) nr 648/2004. W celu zachowania jasności należy zastąpić te załączniki.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Detergentów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 2

Artykuł 1

Wejście w życie

W rozporządzeniu (WE) nr 648/2004 wprowadza się następujące zmiany:

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- 1) załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik VII zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 1 ust. 2 stosuje się od dnia przypadającego sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK III

METODY BADANIA PODATNOŚCI NA BIODEGRADACJĘ CAŁKOWITĄ (MINERALIZACJĘ) ŚRODKÓW POWIERZCHNIOWO CZYNNYCH W DETERGENTACH

A. Referencyjna metoda laboratoryjnego badania podatności środka powierzchniowo czynnego na biodegradację całkowitą podana w niniejszym rozporządzeniu oparta jest na normie EN ISO 14593:1999 (oznaczanie gazowego CO₂ nad roztworem).

Środki powierzchniowo czynne uważa się za ulegające biodegradacji, jeżeli poziom biodegradacji (mineralizacji) zmierzony zgodnie z jedną z podanych poniżej metod ⁽¹⁾ osiągnie w ciągu 28 dni co najmniej 60 %:

- 1) Norma EN ISO 14593:1999. Jakość wody. – Oznaczanie całkowitej biodegradacji tlenowej związków organicznych w środowisku wodnym. – Metoda oznaczania węgla nieorganicznego w naczyniach szczelnie zamkniętych (oznaczanie gazowego CO₂ nad roztworem). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«. (Metoda referencyjna).
- 2) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-C (zmodyfikowane badanie Sturma wydzielania ditlenku węgla (CO₂)). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.
- 3) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-E (metoda naczynia zamkniętego). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.
- 4) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-D (respirometria manometryczna). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.
- 5) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-F (MITI: Ministerstwo Handlu Międzynarodowego i Przemysłu – Japonia). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.
- 6) ISO 10708:1997. Jakość wody. – Oznaczanie całkowitej tlenowej biodegradacji związków organicznych w środowisku wodnym. – Określanie biochemicznego zapotrzebowania na tlen w dwufazowym teście metodą naczynia zamkniętego. Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.

B. W zależności od właściwości fizycznych środka powierzchniowo czynnego można zastosować jedną z zamieszczonych poniżej metod, jeśli ma to odpowiednie uzasadnienie ⁽²⁾. Należy zauważyć, że kryterium dopuszczające ustanowione dla tych metod na poziomie co najmniej 70 % należy traktować jako równoważne kryterium dopuszczającemu ustanowionemu na poziomie co najmniej 60 % dla metod zamieszczonych w pkt A. Wybór jednej z podanych poniżej metod powinien być dokonywany w każdym przypadku indywidualnie, zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia:

- 1) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-A (zanikanie rozpuszczonego węgla organicznego RWO). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«. Kryterium dopuszczające dla biodegradacji zmierzonej zgodnie z tym badaniem wynosi co najmniej 70 % w ciągu 28 dni.
- 2) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-B (zmodyfikowane badanie przesiewowe wg OECD – metoda oznaczania RWO). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«. Kryterium dopuszczające dla biodegradacji zmierzonej zgodnie z tym badaniem wynosi co najmniej 70 % w ciągu 28 dni.

Uwaga: Wyżej wymienione metody, które zostały wzięte z dyrektywy Rady 67/548/EWG, można także znaleźć w publikacji »Klasyfikacja, pakowanie i oznakowanie substancji niebezpiecznych w Unii Europejskiej«, część 2: »Metody badania«, Komisja Europejska 1997. ISBN 92-828-0076-8.

⁽¹⁾ Te badania uznano za najbardziej odpowiednie w odniesieniu do środków powierzchniowo czynnych.

⁽²⁾ Metody RWO mogą dawać wyniki oznaczające usunięcie, a nie całkowitą biodegradację. Respirometria manometryczna, MITI oraz metody dwufazowego BZT w niektórych przypadkach nie są właściwe, ponieważ wysokie stężenia początkowe mogłyby mieć działanie hamujące.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VII

OZNAKOWANIE I ARKUSZ DANYCH SKŁADNIKÓW**A. Oznakowanie dotyczące zawartości**

Stosuje się następujące postanowienia w sprawie oznakowania opakowań detergentów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej.

Następujące zakresy procentowe (wagowo):

- mniej niż 5 %,
- 5 % lub więcej, ale mniej niż 15 %,
- 15 % lub więcej, ale mniej niż 30 %,
- 30 % i więcej,

stosuje się do wskazania zawartości składników wyszczególnionych poniżej, gdy są one dodawane w stężeniu powyżej 0,2 % wagowo:

- fosforany,
- fosfoniany,
- anionowe środki powierzchniowo czynne,
- kationowe środki powierzchniowo czynne,
- amfoteryczne środki powierzchniowo czynne,
- niejonowe środki powierzchniowo czynne,
- związki wybielające na bazie tlenu,
- związki wybielające na bazie chloru,
- EDTA (kwas etylenodiaminotetraoctowy) i jego sole,
- NTA (kwas nitrylotrójoctowy) i jego sole,
- fenole i chlorowcowane fenole,
- paradichlorobenzen,
- węglowodory aromatyczne,
- węglowodory alifatyczne,
- chlorowcowane węglowodory,
- mydło,
- zeolity,
- polikarboksylany.

Następujące rodzaje składników, jeżeli są dodawane, należy umieścić w wykazie, niezależnie od ich stężenia:

- enzymy,
- substancje dezynfekujące,
- rozjaśniacze optyczne,
- kompozycje zapachowe.

W wykazie należy umieścić, jeżeli zostały dodane, środki konserwujące niezależnie od ich stężenia, stosując, tam gdzie to możliwe, powszechne nazewnictwo ustanowione na mocy art. 8 dyrektywy Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do produktów kosmetycznych ⁽¹⁾.

Jeżeli zostały dodane, w stężeniach przekraczających 0,01 % wagowo, substancje pochodzące z kompozycji zapachowych mogące powodować alergie występujące w wykazie substancji w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG zmienionym dyrektywą 2003/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ w celu włączenia składników substancji zapachowych mogących powodować alergie występujących w wykazie po raz pierwszy ustanowionym przez Komitet Naukowy ds. Kosmetyków i Produktów Nieżywnościowych (SCCNFP) w swojej opinii SCCNFP/0017/98, umieszcza się je w wykazie, stosując nazewnictwo tej dyrektywy; w wykazie umieszcza się również wszystkie inne substancje zapachowe mogące powodować alergie następnie dodawane do części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG w ramach dostosowania tego załącznika do postępu technicznego.

Jeżeli w oparciu o ocenę ryzyka SCCNFP ustawi następnie poszczególne stężenia graniczne dla substancji zapachowych mogących powodować alergie, Komisja proponuje przyjęcie, zgodnie z art. 12 ust. 2, takich wartości granicznych, które zastąpią wspomnianą powyżej wartość 0,01 %.

Na opakowaniu podaje się adres strony internetowej, na której można zapoznać się z wykazem składników, o którym mowa w części D załącznika VII.

Dla detergentów przeznaczonych do użytku w sektorze przemysłowym i detergentów instytucjonalnych, które nie są udostępnione ogółowi społeczeństwa, wyżej wymienione wymagania nie muszą być spełnione, jeżeli równoważną informację dostarcza się w formie arkusza danych technicznych, karty charakterystyki lub w podobny właściwy sposób.

B. Oznakowanie dotyczące informacji o dozowaniu

W sprawie oznakowania opakowań detergentów sprzedawanych na rynku detalicznym należy zastosować postanowienia opisane wstępnie w art. 11 ust. 4. Opakowania detergentów sprzedawanych na rynku detalicznym przeznaczonych do prania powinny być opatrzone następującymi informacjami:

- zalecane ilości i/lub sposób dozowania wyrażone w mililitrach lub gramach, odpowiednie dla standardowego wsadu pralki, dla wody o klasach twardości: miękka, średnia oraz twarda z uwzględnieniem prania jedno- lub dwukąpielowego,
- dla detergentów przeznaczonych do prania energicznego, liczba standardowych wsadów pralki dla »średnio zabrudzonych« tkanin, oraz dla detergentów do prania tkanin delikatnych, liczba standardowych wsadów pralki dla »lekko zabrudzonych tkanin«, które mogą być wyprane przy wykorzystaniu zawartości opakowania i zastosowaniu wody o twardości średniej odpowiadającej 2,5 milimolom CaCO₃/l,
- objętość każdego dozownika, jeśli takowy dołączono, powinna być wyrażona w mililitrach lub gramach oraz powinna być oznaczona ilość detergentu właściwa dla standardowego wsadu pralki dla wody o klasach twardości: miękka, średnia i twarda.

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 169. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/80/WE (Dz.U. L 303 z 22.11.2005, str. 32).

⁽²⁾ Dz.U. L 66 z 11.3.2003, str. 26.

Standardowym wsadem pralki jest 4,5 kg suchej tkaniny dla detergentów do prania energicznego i 2,5 kg suchej tkaniny dla detergentów do prania delikatnego, zgodnie z definicjami zawartymi w decyzji Komisji 1999/476/WE z dnia 10 czerwca 1999 r. ustanawiającej ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego detergentom do prania ⁽¹⁾. Detergent uważa się za przeznaczony do prania energicznego, chyba że producent deklaruje głównie dbałość o tkaniny, tj. niskotemperaturowe pranie delikatnych tkanin i kolorów.

C. Arkusz danych składników

Stosuje się następujące przepisy dotyczące wykazu składników na arkuszu danych, o którym mowa w art. 9 ust. 3.

Arkusz danych zawiera nazwę detergentu i producenta.

Na arkuszu danych, w porządku malejącym według wagi, należy umieścić wszystkie składniki; wykaz jest podzielony na następujące zakresy procentowe (wagowo):

- 10 % lub więcej,
- 1 % lub więcej, lecz mniej niż 10 %,
- 0,1 % lub więcej, lecz mniej niż 1 %,
- mniej niż 0,1 %.

Zanieczyszczenia nie są uważane za składniki.

«Składnik» oznacza każdą substancję chemiczną pochodzenia syntetycznego lub naturalnego, celowo dodaną do detergentu. Do celów niniejszego załącznika, substancja zapachowa, olejek aromatyczny lub barwnik są uważane za pojedynczy składnik i w wykazie nie umieszcza się substancji w nich zawartych, z wyjątkiem tych substancji zapachowych mogących powodować alergie, które występują w wykazie substancji w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG, jeżeli całkowite stężenie w detergencie substancji zapachowej mogącej powodować alergie przewyższa wartość graniczną, o której mowa w części A.

Dla każdego składnika podaje się zwyczajową nazwę chemiczną lub nazwę wg IUPAC ⁽²⁾, i, jeśli są dostępne, nazwę INCI ⁽³⁾, numer CAS oraz nazwę Farmakopei Europejskiej.

D. Publikacja wykazu składników

Producenci powinni udostępnić na stronie internetowej arkusz danych składników, o którym mowa powyżej, z wyjątkiem następujących informacji:

- nie są wymagane informacje dotyczące zakresów procentowych (wagowo),
- nie są wymagane numery CAS,
- nazwy składników podaje się według nazewnictwa INCI lub, jeśli taka nazwa nie jest dostępna, podaje się nazwę z Farmakopei Europejskiej. Jeżeli żadna z nazw nie jest dostępna, stosuje się zwyczajową nazwę chemiczną lub nazwę wg IUPAC. W odniesieniu do substancji zapachowych stosuje się wyrażenie »parfum«, a w odniesieniu do barwników wyrażenie »colorant«. Substancja zapachowa, olejek aromatyczny lub barwnik są uważane za pojedynczy składnik i w wykazie nie umieszcza się substancji w nich zawartych, z wyjątkiem tych substancji zapachowych mogących powodować alergie, które występują w wykazie substancji w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG, jeżeli całkowite stężenie w detergencie substancji zapachowej mogącej powodować alergie przewyższa wartość graniczną, o której mowa w części A.

Dostęp do strony internetowej nie podlega żadnym ograniczeniom lub warunkom, a zawartość strony powinna być aktualizowana. Strona internetowa powinna zawierać link do strony internetowej Pharmacos Komisji Europejskiej lub innej odpowiedniej strony internetowej, która zawiera tabelę korelacji między nazwami INCI, nazwami Farmakopei Europejskiej i numerami CAS.

Niniejsze wymaganie nie ma zastosowania do przemysłowych i instytucjonalnych detergentów ani do środków powierzchniowo czynnych dla przemysłowych lub instytucjonalnych detergentów, dla których dostępne są arkusze danych technicznych lub karty charakterystyki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 20.7.1999, str. 52. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2003/200/WE (Dz.U. L 76 z 22.3.2003, str. 25).

⁽²⁾ IUPAC = Międzynarodowa Unia Chemii Czystej i Stosowanej.

⁽³⁾ INCI = Międzynarodowe Nazewnictwo Składników Kosmetycznych."